

Xajé en het meisje

Hans van den Boom

2015

Meisje: *Fluisterend.*

1.

Het is de donkerte, ik weet het, het is de donkerte die u afschrikt maar waar u niet bang voor hoeft te zijn, waar u geen schrik voor hoeft te hebben, ik weet dat het de donkerte is en in die donkerte de woorden die ik uitspreek, woorden die u misschien tegenstaan maar waar u niet bang voor hoeft te zijn, omdat het woorden zijn in een taal die u verstaat, woorden in een taal die u verstaat omdat ik ervan uitga dat de woorden die ik gebruik voorkomen in een taal die u verstaat, zoals u ook het woord sinaasappel verstaat, omdat het woord sinaasappel voorkomt in een taal die u verstaat en omdat het woord sinaasappel onmiddellijk iets oproept, u onmiddellijk iets voor u ziet in deze donkerte als u het woord sinaasappel hoort, en als dat niet zo is vraag ik aan u of u zich een sinaasappel voor wilt stellen, en ook de vrolijkheid van de sinaasappel en zijn indringende geur, omdat ik zeker weet dat de vrolijkheid van de sinaasappel met zijn indringende geur u blij stemt.

2.

En omdat ik aan u vraag aan haar geur te denken, de geur van een ongeschilde sinaasappel en omdat ik aan u vraag of u zich een ongeschilde sinaasappel voor wilt stellen en omdat ik aan u vraag of u zich wilt voorstellen haar kleuren, haar geuren en haar poriën en omdat ik aan u vraag of u zich wilt concentreren op een sinaasappelhuid, en omdat ik aan u vraag of u alstublieft zou willen inzoomen op die sinaasappelhuid, op de kraters en de poriën van de sinaasappelhuid, en omdat ik aan u vraag of u zich alstublieft zou willen nestelen in de donkere diepte van één porie van een sinaasappelhuid zodat u vandaar uit zich een blank blauwe huid voor kunt stellen.

3.

En dan vraag ik of u zich alstublieft, tijdens het voorstellen, zou willen nestelen in een porie van een blank blauwe huid, en dat ik aan u vraag of u zich alsjeblieft zou willen voorstellen dat de stem waarnaar u luistert hoort bij die blank blauwe huid, en dat deze blank blauwe huid hoort bij een spiernaakt meisje en dat dit blank blauwe spiernaakte meisje pal voor uw neus staat, en in al haar zinderende naaktheid met een blank blauwe huid met haar voeten in een plastic teiltje gevuld met heet water waar de damp nog vanaf slaat en dat dit blank blauwe spiernaakte meisje zich zal wassen met een vaalwit gescheurd washandje, met een citroengeel gebarsten stukje zeep en dat dit blank blauwe spiernaakte meisje van plan is zich te gaan wassen met de rug naar u toe, en dat u zich probeert voor te stellen, dat dit tafereel van dit blank blauw spiernaakte meisje op de rug gezien u aan een vergeten Franse foto doet denken en dat u zich dan ook gaat voorstellen dat er een ouwe man op

een stoel zit die luistert naar de naam Xajé, en dat ik u dan ook vraag zich voor te stellen dat deze twee wezens in deze diep donkere duisternis zojuist voordat u in deze diep donkere duisternis plaats nam seks hebben gehad, maar dat u nu niet meteen aan uw eigenste seks gaat denken, en ook niet aan uw eigenste seksverleden, of dat u zich deze onmiddellijk in uw herinnering oproept: uw eigenste mislukte seksverleden, uw pijnlijke, uw egocentrische en leugenachtige seksverleden, uw onhandige en net even te ruwe vrijpartijen, dat u zich niet onmiddellijk concentreert op al die mislukte seksuele handelingen, die u alleen maar uit chantage hebt verricht.

4.

Concentreert u zich in vredesnaam niet op al dat treurig falen, op al dat grotesk treurig falen, op al die gefaalde seksuele handelingen in uw seksleven, en alle onderhandelingen over het verkrijgen van allerlei seksuele handelingen, en dat u zich nu niet meteen concentreert op alle leugens die daarbij ontstaan zijn tussen u en degenen met wie u een seksueel verkeer onderhoudt, u mag er aan denken, pas op hè, als u niet anders kan, mag u er denken, maar dat u wel weet dat u er mij geen dienst mee bewijst, als u al uw mislukte seksuele handelingen in deze diep donkere duisternis de revue laat passeren.

5.

Al uw leugens, al uw mislukte leugenachtige leugens, maar dat u zich liever een blank blauw spiernaakt meisje voorstelt met haar voeten in een plastic teiltje, waar de damp nog vanaf slaat, een blank blauw spiernaakt meisje samen met u gekluisterd in deze poederachtige donkerte, en dat u zich dan die oude man voorstelt, luisterend naar de naam Xajé en dat u zich dan voorstelt dat deze twee wezens seksuele handelingen hebben verricht, vooruit, op en onder elkaar, elkaar besnuffelend, elkaar besproeiend, met allerlei verschillende soorten menselijk vocht en dat hij zijn traag stervende oude manenzaad bij haar heeft achtergelaten en dat u zich nu tijdens het voorstellen genoodzaakt voelt partij te kiezen voor de oude man of voor het jonge meisje, want de oude man is in al zijn mislukkingen, oud en vergeten en zorgeloos omdat het meeste van zijn afgelegde leven alweer ruimschoots achter hem ligt en het jonge meisje nog niet eens op de helft van haar nog af te leggen leven is en omdat u eerder geneigd bent om voor het leven te kiezen dan voor de ouderdom, zeker als het om seksuele handelingen gaat.

6.

En dat u zich voorstelt hoe mooi het niet zou zijn als er naast dit blank blauwe spiernaakte meisje een gespierde bruine halfgod zou staan, omdat dat toch het geluk is wat u najaagt, wat u graag najaagt, harmonisch geluk, of

symmetrisch geluk, dat is toch wat u in uw diepste wezen het liefste najaagt, harmonie en symmetrie, en kijken we niet snel weg van daar waar de dood huist, u kijkt toch ook liever naar een smakelijk leven en niet naar een doods onsmakelijk, u verlangt toch ook naar jeugd en symmetrie en dat als het licht aangaat, kijkt u toch ook liever naar dat wat er aantrekkelijk uitziet en niet naar een oud verloren mannenlijf.

7.

En dat u me gaat zien, en omdat u inmiddels gewend bent geraakt aan mijn schaamteloze naaktheid, omdat ik mijn schaamteloze meisjesnaaktheid al in woorden geschilderd heb, in een taal gegoten heb, geneert u zich niet, en u geneert zich ook niet voor de naakte oude man, ook al doet deze naakte oude man u aan de dood denken, omdat deze oude kale naakte man zittend op zijn krukje u nou eenmaal aan de dood doet denken, omdat hij op u een uitgebluste indruk maakt en u misschien liever geen partij zou willen kiezen, noch voor het blank blauwe spiernaakte meisje, noch voor de kale zittende man op zijn krukje, maar u vermoedt dat u waarschijnlijk door te kijken naar deze twee, voor de jonge vrouw zal kiezen, want deze twee en hun dampend plastic teiltje verdienen een keuze van u, deze twee die in leeftijd mijlenver van elkaar liggen, want door naar deze twee te kijken zult u beslist voor het jonge meisje kiezen, en u beklagt het meisje dat ze een voorstelling met u gemaakt heeft van een paar onhandige seksuele handelingen, u beklagt haar fantasie, die natuurlijk gewoon een fantasie is omdat de man zich alleen maar uitgekled heeft omdat dat aan hem gevraagd is, omdat dat het enige is dat de oude kale man graag doet, uitvoeren wat er van hem gevraagd wordt, maar ik heb u net in het donker beschreven hoe de naakte kale man op het blank blauwe spiernaakte meisje geklommen is en dat ik dat meisje ben en dat ik me nu zal wassen om al het oude mannenzweet van mijn lijf te wassen.

8.

Het zal niet zo zijn dat er geen damp van het teiltje afslaat, er slaat damp van het teiltje af, en het zal ook niet zo zijn dat er geen stroom is, er is stroom, en het ook zal niet zo zijn dat er geen licht is, er is licht, en het zal ook niet zo zijn dat u ondertussen in het donker zit om niet alleen naar mij te moeten luisteren, u zit in het donker en moet alleen naar mij luisteren en het zal ook niet zo zijn dat de schrik u niet om uw hart slaat omdat u denkt in het donker naar woorden te moeten luisteren die niet de uwe zijn, de schrik zal om uw hart slaan omdat u naar woorden moet luisteren die niet de uwe zijn en het zal ook niet zo zijn dat u niet moet luisteren naar zinnen zonder kop of staart, naar woorden die weer nieuwe woorden oproepen en dat u overgeleverd bent aan zinnen zonder kop of staart, die weer nieuwe woorden oproepen waar u

geen zin aan kunt geven, het zal allemaal zo zijn dat u langzamerhand een hekel gaat krijgen aan zinnen zonder kop of staart, die in geen enkel verband staan met wat u in het donker ziet of denkt te zien.

9.

En het zal ook niet zo zijn dat de woorden die u hoort zich loszingen en dat u denkt dat u zelf zin moet gaan geven aan woorden zonder kop of staart of aan woorden die zich losgezongen hebben, omdat u nu juist geen zin heeft in het zingeven aan woorden zonder kop of staart, of aan wat dan ook, omdat u denkt dat zingeven wel het laatste is waarom u hier naar toe gekomen bent, zingeven aan verdwaalde woorden hangend in de ruimte, stuijterend in de ruimte, woorden die geen enkele betekenis meer hebben, zoals het woord kuiken zich loszingt van een welk geel kuiken dan ook wat u zich nu voorstelt, blij dat u zich eventjes iets in deze donkerte kunt voorstellen, een geel donzig kuiken, net uit zijn ei gekropen, een geel donzig kuiken dat met vallen en opstaan onder een rode lamp zal leven, omdat het toevallig niet dood geboren is, en dat u zich dat nu voorstelt bij het woord kuiken maar het woord kuiken is slechts een woord, verdwaald in de donkerte, verdwaald stuijterend in deze donkere ruimte, het woord kuiken, alleen het woord, geen levend kuiken dat leeft net zoals u leeft, geen kuiken dat nadenkt waarom het leeft net zo goed als u geen zin heeft om nu na te denken waarom u leeft, en waarom u zinloos onder een rode lamp door het zaagsel kruipt op zoek naar een ander leven, omdat u geen zin hebt om over het leven na te denken terwijl u op uw knieën onder een rode lamp door het zaagsel kruipt op zoek naar ander leven, omdat u geen zin heeft om daar over na te denken omdat het leven nou eenmaal draait om laf toeval en zinloze willekeur.

Stil en bescheiden maar snel weer oplopend in een hoog tempo naar een climax.

10.

Vooraleerst zal ik mij moeten verontschuldigen voor deze ongastvrije duisternis die ik zo zonder aankondiging om u heen gedrapeerd heb, ik verontschuldig me, ik kan me alleen maar verontschuldigen voor al die ongastvrije duisternis omdat ik die u alleen maar kan aanbieden, omdat ik niks anders heb dan ongastvrije duisternis, andere keren had ik licht, omdat ik andere keren licht had en vrolijkheid omdat ik andere keren gastvrijheid uitstraalde, omdat u andere keren met me mocht spelen, omdat ik andere keren spontaan met me heb laten spelen, omdat als dat voor u nodig was, ik geheel en kosteloos met me heb laten spelen, omdat ik andere keren mijn blank blauwe spiernaakte meisjeslijf met alle plezier van de wereld aan u heb geschonken, omdat andere keren ik u met mijn aandachtig vrouwenluister

heb mogen verleiden, omdat u andere keren mijn aandachtige vrouwenluister bewonderd hebt, en omdat u andere keren me spontaan hebt mogen betasten en omdat u andere keren me spontaan heeft mogen beminnen, zoals de honden de geslachten van andere honden spontaan beminnen, en omdat u andere keren me verteld hebt dat u op zoek was naar een paar heilzame momenten en dat mijn overgave u een paar heilzame momenten zou kunnen bezorgen, en omdat u maar hoefde te kikken om me over te halen, omdat volgens u alles in mij klaar was om u te behagen, omdat andere keren u me vertelde dat u zich graag zou willen verliezen in het behagen en in een zinderende roekeloosheid, en dat ik mij ook moest verliezen in het behagen en mijn eigenste zinderende roekeloosheid, omdat deze zinderende roekeloosheid de enige verlossing was die er even voor handen was en de enige manier om u te voorzien van een paar zinvolle momenten en omdat ik in de kale dagen voordat ik u alleen nog maar op ongastvrije duisternis kon trakteren, ik niet precies wist waarvoor u zou komen, behalve dan om behaagd te worden, maar omdat dit op dit moment het enige is wat ik u kan aanbieden, omdat dit het enige is wat ik heb, omdat dit het enige is wat zin zou kunnen geven, omdat dit het enige is wat de zwaarte van de tijd zou kunnen verlichten, deze duisternis en mijn roekeloze overgave in deze duisternis, en dat mijn roekeloze overgave in deze ongastvrije duisternis het knagend geweten kan sussen, het rusteloze geweten op zoek naar zingeving, omdat deze verdomde sluipende verstikkende duisternis nu eenmaal een troost is voor mijn knagend, rusteloos, hongerig geweten.

11.

Maar nu ik alleen maar kille duisternis voor u heb en mijn woorden, moet u het doen met mijn taal, mijn woorden, mijn zinnen, mijn lichaam, mijn blank blauw spiernaakt meidenlijf, en mijn denken, en mijn taal, ik heb taal, ik kan woorden achter elkaar zeggen, ik kan ze laten klinken, ik kan woorden achter elkaar laten klinken, woorden laten klinken in een bepaalde volgorde zodat ze iets betekenen, als ik tegen u zeg dat ik me wil verontschuldigen voor de duisternis die ik u alleen maar kan aanbieden, omdat ik niet meer heb, denkt u niet aan een zak meel of aan een grauwwit stukje kauwgum geplakt onder uw schoenzolen, alhoewel u dat nu misschien wel doet, denken aan een grauwwit stukje kauwgum geplakt onder uw schoenzolen, omdat ik de woorden nu net uitgesproken heb: zak meel, grauwwit stukje kauwgum, schoenzolen, dat uw gedachten nu schieten van grauwwit kauwgum naar zak meel naar schoenzolen, ik bedoel geen bedorven zak meel waar het krioelt van de ontelbare maden, geen meelwormen, geen zak friet met een slordige kwak advocaat gele mayonaise, het liefst er met een houten spatel op gekwakt, dat bedoel ik niet, maar met de woorden kauwgum, meel en friet leg

ik een nieuwe laag duisternis over al die ouwe taallagen duisternis die hier aanwezig zijn, omdat ik weet dat deze taallagen uw duisternis minder duister zouden kunnen maken, omdat ik weet dat ik met de beelden die ik aan u geef uw duisternis lichter kan maken, met de woorden kauwgum, meel, friet en een kwak advocaat gele mayonaise er het liefst met een houten spatel op gekwakt.

Stilte.

12.

Ik ben naakt, poedel naakt, verder is hier alleen maar een vloer, en geen licht. Ik kan wel voor licht zorgen, zodat u niet meer door de duisternis opgeslokt wordt, maar als er licht is zal ik mijn naaktheid bedekken, ik wil niet dat u naar mijn naaktheid loert, niet dat het een lelijke naaktheid is, het is gewoon een saaie naaktheid, verheugt u zich alstublieft niet op mijn saaie naaktheid, ik snap dat u de donkerte zo zoetjes aan spuugzat aan het worden bent en dat u snakt naar dat stipje op de horizon, en dat u in uw ruimhartigheid denkt, ik kan wel tegen naaktheid, doe het licht maar aan, ook tegen saaie naaktheid, en dat u denkt dat u niet zo 'n vrouwonvriendelijke klootzak bent die geen meisjesnaakt verdraagt, u denkt, als iemand mij haar naaktheid schenkt zal ik daar zonder vooroordelen fatsoenlijk mee om gaan, u zal niet meteen denken, daar moet nodig eens geslachtelijk verkeer in plaatsvinden, in die aangeboden naaktheid, dat denkt u niet, u denkt gewoon, dat kind vindt het aardig om zichzelf in al haar naaktheid te vertonen, laten we niet moeilijk doen, laten we daar gewoon naar kijken, zonder vooroordelen, zonder bijgedachte, zonder meteen aan het meest verwerpelijke te denken, zonder dat u meteen denkt daar zou ik graag eens mijn scalpeermes in zetten, daar zou ik eigenlijk met mijn scalpeermes eens een paar flinke japen in willen jagen, langzaam weliswaar zodat het erotische daarvan u niet ontgaat, maar toch, van links naar rechts, japen jagen, van boven naar beneden japen jagen, en dat u ook niet denkt, die naaktheid zou ik eens willen schoppen, dat u niet denkt dit is nou eens een naaktheid die ik voor eens en voor altijd kapot zou willen schoppen, overal waar u deze blauw blanke spierwitte naaktheid zou kunnen raken zou u haar willen raken, dat u dat niet denkt, want ik ben hier alleen maar bezig om uw sympathie op te wekken, ik wil met mijn naaktheid uw sympathie opwekken en voelen, ik ben beleefd en u bent beleefd en u wacht netjes tot er hier wat licht verschijnt en u in alle rust mijn naaktheid kan bestuderen, en al die onvolkomenheden in die naaktheid, ook de eventuele serene onschuld, tot u ook de naakte man ontdekt, de naakte oude man, die luistert naar de naam Xajé, met zijn kaal hoofd en zijn uitgeblust uiterlijk en u meteen vermoedt dat er seksuele handelingen hebben

plaats gevonden, ook omdat ik daar twee keer op gezinspeeld heb, ook omdat u ziet dat ik met mijn voeten in een plastic teiltje sta, waar de damp nog vanaf slaat, ook omdat u mij met een vaalwit gescheurd washandje ziet staan, ook omdat u ziet dat ik me zou willen wassen met dat citroen gele gebarsten stukje zeep en omdat dit tafereel bij u zinnelijkheid opwekt en omdat u herinnerd wordt aan uw eigen zinnelijke verlangens, en omdat meidennaaktheid en dampend water en een wassend meisje met een druipend vaalwit washandje bij u nou eenmaal een zinnelijkheid opwekt.

13.

U bent al verontrust, u raakt verontrust, omdat u nu vreest dat dit te lang gaat duren, dat dit een te lange zit gaat worden, een te lange zit in een onveilige duisternis, omdat u er niet op ingesteld bent zich over te geven aan onveilige duisternissen, met een taal, met woorden, en alleen maar een stem, en dat u in al uw stekeligheid denkt, dat meisjesnaaktheden u inmiddels volkomen koud laten en dat het u geen ene flikker interesseert of een oude man met een jong meisje seksuele handelingen hebben verricht, dat u denkt flikker op met je pubertaal, en dat u denkt dat meidennaaktheid gelardeerd met woorden als kuiken, meel, friet met een kwak advocaat gele mayonaise, u niet meer kunnen boeien omdat deze naaktheid omringd door dat soort woorden u irriteert omdat u het verband niet ziet en u begint te vermoeden dat er ook geen verband is tussen die woorden, en dat daarom die woorden u stekelig maken, en omdat u denkt in uw geniepigste geniepigheid dat ik inmiddels iemands favoriet ben, en niet uw favoriet, en omdat ik inmiddels iemands favoriet ben, voelt u zich buitengesloten, noch met kleren, noch zonder kleren, want al ben ik iemands favoriet ik ben net zo verdoemd als u, mocht u zich niet verdoemd voelen, ik voel me net zo verdoemd als ieder ander mens, en denkt u nu vooral niet dat ik mezelf bijzonder vind omdat ik mezelf in al mijn naaktheid in duisternis heb gehuld, ik ben een gewone sterveling, ik praat als een gewone sterveling, ook al heb ik woorden voor mijn gewone praat als een sterveling, ook al bewonder ik andere stervelingen, ken ik ze niet, die andere stervelingen, en de andere stervelingen kennen mij ook niet, niet echt, ik zie wat ze doen, ik zie het menselijk verkeer, ik doe mee aan het menselijk verkeer, verdien geld met het menselijke verkeer, onderhoud menselijke vriendschappen zodat het eruit ziet als menselijk vriendschappelijk verkeer, doelbewust omdat ik weet dat een mens niet zonder menselijk verkeer kan, maar in werkelijkheid speel ik mijn werkelijkheid, mijn werkelijkheid is een gespeelde werkelijkheid, ik speel de aandacht, ik speel de menselijke aandacht, ik speel de vriendschap, ik speel de menselijke vriendschap, ik speel de liefde, ik speel de menselijke liefde, want dat laatste is iets waar ik al helemaal geen kaas van heb gegeten, het

verstikkende woordje liefde en dat u nu in duisternis gehuld bent, is omdat ik graag tot u spreek vanuit de donkerte, omdat mijn denken zich afspeelt in een bodemloze duisternis, in mijn persoonlijk inktzwarte bodemloze duisternis, zodat mijn groeiende woede in deze peilloze duisternis verder kan uitdijen en zich in al zijn roekeloze overgave op u kan richten, en natuurlijk ben ik u dankbaar dat u mijn woede, mijn roekeloze woede, mijn verder uitdijende woede, in ontvangst probeert te nemen, dat u hem probeert te vangen, omdat ik hem zelf ter nauwer nood kan vangen, omdat mijn woede me volledig onderuit haalt, pas op hè, omdat mijn woede me in alle weerzin tegen de grond smakt, en omdat mijn woede me probeert te verbrijzelen en dan lig ik hier op de kouwe theatergrond naakt met niets te wezen, met geheel niets te wezen waar u niets aan heeft. Niet in staat u verder te behagen, laat staan te vermaken, want dat u nu vermaakt dient te worden staat als een paal boven water, en als u hier bent gekomen om u met mijn naaktheid te vermaken of om van mijn naaktheid te genieten moet ik u teleurstellen, want als er licht aangaat, zal mijn naaktheid zich grauw en doods aan u voordoen en mijn bleek bedorven vel, zal u afstoten en dan zal ik mij met ouwe kranten moeten bedekken, en als u gekomen bent om me te neuken, moet ik u wederom teleurstellen, u kunt het natuurlijk proberen, u kunt proberen me te neuken, u kunt natuurlijk denken dat ik wel onder uw intense strelingen zal bezwijken dat kunt u in uw hoogmoedigheid denken en dat ik wel onder uw handen zal ontdooien en dat mijn kut zich wel met alle gemak zal laten ontvouwen, zodat uw lid, of uw vrouwenvingers of wat dan ook door mijn warmvochtig meisjeskut welkom ontvangen zal worden, helaas pindakaas, vrees de wreedheid in mij, mijn meisjeskut zal vol bederf zijn, vol van het organisch bederf, vergiftigd door mijn intense haat, en dan zal het uw geslacht, uw meisjesvingers of wat dan ook, volledig verwonden, met druppels doorzichtig vocht, en het doorzichtige dradige vocht zal uw lid, uw tengere meisjesvingers of wat dan ook doen verschrompelen, denk over mij als een onaantrekkelijk scharminkel, met boven haar vaalblauw borstkastje, waar u de ribben van kunt tellen, twee fantasieloze borstrimpels, waar de oude kale man zich over ontfermd heeft, jawel denk dat maar, dat ik de oude kale man, die luistert naar de naam Xajé, me over me heb laten ontfermen, omdat we troost zochten in een aaneenschakeling van momenten van vergetelheid, maar onze zoektocht geeft u nog niet het recht te denken dat ik beschikbaar ben, dat dit vaalblauwe borstkastje met daarboven twee fantasieloze borstrimpels zich voor u beschikbaar stelt, voor u ben ik een nachtmerrie, een vale verzameling botten omhuld met grauw meidenvlees, voor u ben ik uw persoonlijke nachtmerrie, waar u eigenlijk bang voor zou moeten zijn, doodsbang, omdat ik u verleid en u in uw stoutste dromen kom opzoeken,

opdat u zwetend wakker wordt, opdat het verleidelijke blank blauwe spiernaakte meisjeslijf u de aller angstaanjagendste dood zal aankondigen van uw kind, van uw geliefde, van uw moeder, van uw vader en dat u eventjes dacht dat dit blank blauw spiernaakte meisjeslijf u had uitgenodigd om u zelf even te mogen vergeten, omdat u denkt dat ik dat in uw dromen beloofd had, en dat ik u hoogstpersoonlijk naar uw eigenste hoogstpersoonlijke hoogtepunt zou begeleiden, naar uw hoogstpersoonlijke happy ending, dat u dat denkt, omdat u eventjes niet opgelet heeft en dat u, pas op hè, denkt dat ik dat u beloofd heb, maar ik ben er alleen maar om u de stuipen op het lijf te jagen en u het aller wreedste nieuws te bezorgen dat u zich maar kunt voorstellen, let op hè, u zonder uw huis, u zonder uw geld, u zonder uw geliefde, u zonder uw gebit, u zonder uw geslacht, u zonder uw seksualiteit, nu nog veilig verborgen in uw eigenste ondergoed, gebruik het voor andere zaken, speel er met iemand anders mee of speel er mee achter uw computer, het is beter dat u naar mij luistert, en naar de woorden van de oude kale man, die naar de naam Xajé luistert, let op hè, uw luisteren is een troost, een oneindige troost, koestert u zichzelf daarmee dat uw luisteren als een oneindige troost voor ons is, wij zijn u eeuwig dankbaar voor uw luisteren, laat het licht nu aangaan.

LICHT. *En direct start de projectie van videokunstenaar Levi van Veluw:*

<http://levivanveluw.com/work/collapse-cohesion-films>, deze duurt negen en een halve minuut, de volgende handelingen en tekst vinden plaats tijdens de projectie. De tekst start weer nadat de twee personages zijn aangekleed.

De kleren liggen netjes opgevouwen op twee stoelen. De man trekt donker ondergoed aan, een nette zwarte broek met vouw en een grijs gestreken overhemd, nooit gedragen, net uit de verpakking, zelfs het bovenste knoopje sluit zich, zwarte glimmende lakschoenen, het meisje trekt ook donker ondergoed aan en een Teresa de Keersmaecker 's zwart jukje, er staan twee zwarte lakschoenen, hakjes. Er staan twee stoelen in de stijl van de projectie van Levi van Veluw. Beiden kleden zich in een tergend langzaam tempo aan, het meisje maakt zich op. Daarna gaan ze op de stoelen zitten, het meisje links voor het publiek, de oude man rechts, de stoelen staan in dezelfde lijn, drie meter van elkaar verwijderd.

14.

Meisje:

Dit alles is in een paar luttele seconden gebeurd, dit alles wat, de duisternis, de woorden in de duisternis, de zinnen, het zich voorstellen, dit alles is in een paar luttele seconden gebeurd, dit alles wat, wat ik zeg in een paar luttele

seconden, dat dit alles wat u gedacht heeft in een paar luttele seconden heeft plaatsgevonden, in een flits die eindeloos duurt, in een lang uitgerekte lichtflits, in een moment waarin alles besloten ligt, dat dit alles wat, de ja 's tegen dit alles, de ja 's tegen de ontmoeting, de ja 's tegen het onherroepelijke, de ja 's tegen het onomkeerbare, de ja 's van het meisje tegen de oude kale man, de ja 's van de oude kale man tegen het meisje, dit alles lijkt te bewegen naar dit moment in de tijd, dit alles is een vertraagde tijd, dat dit alles heeft slechts in een paar luttele seconden plaats gevonden, seconden die uren lijken te duren en daarom bent u vergeten te oordelen, omdat dat wat u ziet niet overeenkomt met dat wat u zich heeft voorgesteld, geen erotische voorstellingen, waar u bij weg kunt dromen, geen erotische geschiedenis waar de sporen nog van zichtbaar zijn, dampend teiltje, druppelend washandje met een citroengeel gebarsten stukje zeep, geen blank blauw spiernaakt meisje dat zich met de rug naar u toe doet denken aan een oude Franse foto, geen plek waar schaamteloze seks heeft plaatsgevonden, of zou hebben kunnen plaatsvinden, dit alles, kleren die netjes opgevouwen over een stoel hangen, gestreken bloes, gesteven broek, een fris gewassen jurk, glimmende lakschoenen, dit alles dat, niets dat duidt op dat wat u door mijn woorden zich heeft moeten voorstellen, alleen meedogenloos hermetisch afgesloten naakte lijven, die zichzelf zonder enige emotie hebben aangekleed, en u bent vergeten te oordelen, omdat het geen enkele zin meer heeft nu nog te oordelen, omdat dit alles zinloos is, waarom meegaan met iets waar u de zin volstrekt niet meer van inziet.

15.

Waarom in deze vertraagde tijd hopen dat de oude kale man, die luistert naar de naam Xajé, nog woorden gebruikt, de man gebruikt geen woorden meer, de man is zwijgzaam en zonder woorden, de man is door de tijd zwijgzaam en zonder woorden geworden, maar als de man woorden zou gebruiken zouden ze zeker gaan over teleurstellingen, en u zit niet te wachten op woorden uitgesproken door een oude kale man die door de tijd zwijgzaam en zonder woorden aan het worden is, die gaan over teleurstellingen en verbittering, en zeker als u de woorden van de oude kale man zou begrijpen, want de woorden van de oude kale man over teleurstelling en verbittering, zouden hem in een context plaatsen, en deze context zou voor u een gunstige en geruststellende context zijn, maar ik heb mij niet aangekleed om u gerust te stellen en de oude kale man heeft zich ook niet aangekleed om u gerust te stellen, dat is het aller laatste wat we nu zouden willen doen, u geruststellen, we hebben ons alleen maar aangekleed omdat we na de seksuele handelingen die we met elkaar verricht hebben, het niet meer noodzakelijk vinden om naakt te zijn, en als de oude kale man eventueel

woorden zou gebruiken over teleurstelling en verbittering zou het eerder gênant zijn dit naakt te doen, omdat hij zich in alle ernst geneert over de alledaagsheid van zijn woorden over teleurstelling en verbittering, en ervan uitgaat dat u zich ook geneert over de alledaagsheid van zijn woorden over teleurstelling en verbittering over wat hem overkomen is, want als de man zou praten over zijn teleurstelling en verbittering zouden die niet slaan op de seksuele handelingen die we met elkaar verricht hebben, dan is misschien het woord schaamte beter op zijn plek, of het woord spijt, spijt over het onuitwisbare, over het onomkeerbare, spijt over het litteken van het onomkeerbare, maar geen woorden van teleurstelling en verbittering, de seksuele handelingen waren misschien onhandig en aarzelend, maar ze waren ook broos en breekbaar en positief en bovendien waren de seksuele handelingen intiem en gekend, alsof de gebaren al honderd keer uitgevoerd waren, maar toch uniek en eenmalig met ontelbare unieke variaties, geruststellende tijdloze unieke variaties, spannend en onbekend en tegelijkertijd vertrouwd en gekend, en vol overgave, en het gebeuren zette de sluizen open naar een oneindige tijdloosheid, die luttele seconden lijken te duren, een vertraagde tijd, een uitgerekte tijd, als de man daar woorden voor zou gebruiken zouden ze zeker gaan over de vertragende tijd, over de uittrekkende tijd, en over het verlangen voorafgaand aan de vertragende tijd, omdat de verliefdheid op het verlangen voorafgaand aan de vertragende tijd bezit van de oude man en het meisje genomen heeft en het meisje er eerlijk gezegd niet gerust op is of u haar straks niet beticht van harteloosheid, van strategie, en dat het meisje er niet gerust op is dat u haar omgang met de oude kale man als winstbejag betiteld. Want dat wat er tussen het blank blauwe spiernaakte meisje en de oude kale man heeft plaatsgevonden, louter berust op toeval en willekeur, omdat het hun zonder een voorafgaand idee overkomen is, zoals het leven zich nu eenmaal zonder voorafgaand idee ook u kan overkomen.

16.

En dat u nu niet denkt dat er onmin tussen ons is, want er is geen onmin tussen ons en er is ook nooit een moment van onmin tussen ons geweest, en als u naar onmin tussen ons zoekt, omdat theater nou eenmaal dikwijls over onmin gaat, zal ik u moeten teleurstellen, omdat er geen onmin is en ook niet gaat komen, misschien spelen we de onmin om u iets duidelijk te maken, dan gebruiken we de onmin om iets over kunst te zeggen, maar weet dan dat dat een gespeelde onmin is en dat we dan de onmin ondergeschikt maken aan dat wat we eventueel zouden willen zeggen, net zoals we de wel of niet plaatsgevonden seks zouden willen gebruiken om iets te vertellen over wat we graag zouden willen vertellen.

17.

En als u hardnekkig blijft verlangen naar de woorden van de oude kale man, omdat u zo langzamerhand ziedend tureluurs van de mijne wordt zouden die woorden zeker gaan over teleurstelling en verbittering en over bedrog, over het bedrog en verraad van een onhandige stoet treurige eindbazen, van een onhandige stoet zelfingenomen eindbazen die in het diepst van hun hart even onbelangrijk zijn als u en ik en die de dienst uitmaken en die in achterkamertjes de dienst willen uit maken en dan zouden de woorden van de oude kale man over teleurstelling en verbittering, vol woede en onmacht zijn, omdat er vriendschappen aan opgeofferd zijn, maar dan wordt de oude kale man bang voor zijn identiteit, omdat de oude kale man bang wordt dat de woede en de onmacht zijn identiteit aan het infiltreren zijn en dat dit zeker niet de bedoeling is en al helemaal niet de moeite waard, ook al geeft de woede en de onmacht hem het gevoel dat hij in leven is, net zoals de seksuele handelingen hem het gevoel geven dat hij in leven is, net zoals de adrenaline van de woede en de onmacht en de seksuele handelingen hem het gevoel geven dat hij in leven is en de pijn van het bedrog en verraad overschaduwen, omdat hij wil dat de pijn van beledigd en vernederd zijn wordt overschaduwd. En dat hij er niet meer zeker van is of het neergeschoten zijn nu een wens- of dwanggedachten is.

18

En dan zullen er woorden zijn van de oude kale man dat hij het niet erg vindt, dat u voor het meisje kiest, of misschien wilt u niet kiezen, omdat u het kiezen inmiddels beu bent en het u onwaarschijnlijk lijkt dat er iets tussen deze twee wezens heeft plaatsgevonden en dat het plaatsvinden van zoiets dergelijks misschien ergens voor staat, dat het plaatsvinden van zoiets dergelijks staat voor het broodnodige contact in deze vereenzaamde digitale wereld waarin we allemaal zweven in ieders eigenste universum en dat u liever nadenkt over zoiets als menselijk contact dan over rondzweven in ieders eigenste universum of over de context van de oude man en zijn woede en onmacht omdat deze in principe banaal en alledaags is, en omdat hij zich inmiddels ook schaamt over die woede, die banaal en alledaags is en een onderdeel van zijn persoonlijkheid aan het worden is, en omdat hij denkt dat zijn woede en onmacht hem het gevoel geven nog in leven te zijn, en hij die daarom koestert en er daarom geen afscheid van kan nemen en dat daarom alles om hem heen bruist, en hem op scherp zet, en dat hij daarom alles durft, en voor niets en niemand bang is en dat zijn woede en onmacht slechts een schaduw is, een weliswaar niet te verdonkeremanen schaduw, een weliswaar verslavende niet te verdonkeremanen schaduw, verslaafd aan de adrenaline die daarbij vrij komt bij zijn weliswaar niet te verdonkeremanen schaduw,

maar dat hij nu niet meer weet of zijn losgezongen woede en onmacht een onderdeel van zijn identiteit aan het worden is.

19.

En omdat de oude kale man er geen afscheid van wil nemen maar ook niet wil dat zijn woede en onmacht onderdeel van zijn identiteit wordt wil hij er onmiddellijk muziek onder zetten, wil hij zijn woede en onmacht, zijn wanhoopslitatie onmiddellijk uit de realiteit halen door er muziek onder zetten, piano muziek van Maurice Ravel, maar de woorden over het onmiddellijk muziek onder iets zetten, klinken hard en genadeloos en ook bevelerig, omdat hij graag onder zijn wanhoopslitatie over teleurstelling en verbittering, pianomuziek van Maurice Ravel wil laten klinken, Pavane pour une enfante défunte, en omdat deze woorden hard en meedogenloos en bevelerig klinken, knapt er iets in mij, en u zou ook geschrokken zijn van de woorden van de oude kale man, omdat ze hard en meedogenloos en bovendien bevelerig klinken, en allerlei luiken doen dichtklappen, en maken dat ik misschien dingen ga zeggen tegen de oude kale man die ik helemaal niet wil zeggen, of de oude kale man graag in kitsch grossiert? Omdat droevige muziek samen met een door een meisje uitgesproken wanhoopslitatie goedkoop effectbejag is, en of de oude kale man misschien op een geruststelling uit is? Maar dat ik niet gesteld ben op een geruststelling en we ook niet van plan zijn om u gerust te stellen, maar dan schreeuwt de oude kale man dat zijn hardheid en zijn bevelen voortkomen uit ongeduld en hartstocht en dat de verpakking misschien agressief lijkt maar dat het verlangen naar schoonheid puur en oprecht is en dat ze op moet houden naar de vorm te luisteren van eventueel bevelerig klinkende wensen omdat een wanhoopslitatie vergezeld van intens droevige pianomuziek, de wanhoop in de wanhoopslitatie door de bank genomen een stuk universeler maakt en minder banaal en alledaags.

20.

Maar dan schreeuw ik dat de woorden over wanhoop en teleurstelling niet geduid hoeven te worden, dat ik ze alleen maar aangeraakt heb, alleen maar eventjes in de mond genomen heb zoals hij ze eventjes in zijn mond genomen heeft en dat zijn woorden waarschijnlijk daar over zouden gaan en schreeuw ik dat ik me vasthou aan dat wat we afgesproken hebben, en dat hij dat ook moet doen, over een losgezongen vorm, over een massa losgeslagen woorden in een lege ruimte, in een verlaten lege niet te duiden ruimte en dat hij aan het verzuipen is en zich als een kind vastklampt aan de schoonheid van muziek, maar wat ik niet tegen hem wil zeggen maar zeg omdat ik dichtgeklapt ben is dat hij laf en sentimenteel is en van plan is bij u ontroering

op te wekken, maar dat we dat niet afgesproken hebben, en dat we geen enkele concessie zouden doen om u te behagen en al helemaal geen ontroering bij u zouden willen opwekken, we zouden seksuele handelingen verrichten, die wel of niet zouden plaatsvinden, daarna zouden we dat wat het ons zou geven in vorm zetten en we zouden geen ontroering opwekken en al helemaal niet door droevige muziek te laten klinken onder een eventuele uitgesproken wanhoopslitanie en nu houdt de oude kale man zich niet aan onze afspraak en is er onmin en had ik u beloofd dat als er sprake van onmin zou zijn dit een gespeelde onmin zou zijn in dienst van een grotere gedachte, maar ik vermoed dat deze onmin nergens ten dienste van staat, laat staan van een grotere gedachte en dat deze onmin op zichzelf vormeloos banaal en alledaags is.

21.

En dan klinkt uit het niets Pavane pour une enfants défantu, en zijn we ontredderd, en zegt hij dat hij dit zo niet bedoelt en dat hij het inmiddels ook kitscherig vindt maar we hebben ruzie omdat we het niet verdragen ontredderd te zijn en omdat de ontreddering door de muziek en over dat wat ons overkomen is nu alleen maar groter wordt, maar omdat we alle twee met volle verstand verschillende grenzen overgegaan zijn, hij met zijn teleurstelling en verbittering, en ik door mezelf zo schaamteloos aan hem over te geven, door hem toe te laten in mijn lijf en in mijn leven zijn we ontredderd en ook door de muziek zijn we ontredderd en nu zijn we alleen maar op zoek naar hoe het daarvoor was, en hoe we daarvoor tegen elkaar deden maar omdat het vroeger er niet meer is, zijn we ontredderd en verdwaald.

22.

En als ik me verzet en zeg over mijn nek te gaan van die man, die snackbarman die met een ingehouden agressie een kwak advocaat gele mayonaise op een zak friet kwakt, ondertussen niets doet terwijl er buiten voor zijn snackbarraam een vrouw in elkaar geslagen wordt, een vrouw, die door een man in haar nek vastgehouden wordt en die haar hoofd herhaaldelijk op het dak van zijn zwart gelakte Audi beukt, en ik niets doe omdat ik bang ben en de snackbarman ook niets doet omdat hij onverschillig is en de oude kale man ook niets doet, alleen maar kijkt naar de advocaat gele mayonaise die met ingehouden agressie op een zak friet gekwakt wordt, terwijl het beuken buiten maar door gaat, niet opspringt om het vernederende geweld van de man buiten de snackbar te stoppen, alleen maar kijkt van de zak friet naar de man die onophoudelijk de vrouw met een bebloed gezicht

tegen het dak van zijn zwart gelakte Audi aan beukt, als ik dat zeg, zwijgt de oude kale man.

23.

Of zijn er aarzelende woorden dat zijn adem in zijn keel stopt, woorden dat zijn lijf zich vult met een gevoel dat hij niet kent, en dat hij moet kijken naar al dat geweld, dat al dat geweld hem lichter maakt. En dan vraag ik of ik de pianomuziek van Ravel zal aanzetten, maar dan wordt hij pas echt woedend en roept dat ik hem niet begrijp. Maar ik begrijp hem heel goed, we zien een reeks gewelddadige gebeurtenissen, waarna hij ontredderd met me mee gaat, we drinken een paar flessen wijn en ineens liggen we op elkaar, en weten alle twee dat dit zou gebeuren en weten we alle twee dat geen van tweeën dit nog kan stoppen, dat het gebeuren niet te stoppen is en terwijl het gebeurt weten we alle twee dat het ons leven definitief zal veranderen, dat het onomkeerbaar zal zijn, en in plaats daarover iets te zeggen, over die ontredde of over de ontrafeling van die ontredde, begint hij over de schoonheid van geweld en over de ontroering van muziek maar dan zeg ik dat ik in ontroering totaal niet geïnteresseerd ben en dat ik de pianomuziek alleen maar wilde opzetten, omdat ik hem het gevoel wil geven in hem geïnteresseerd te zijn maar dat ik alleen niet begrijp waarom hij niet ingrijpt wanneer een vrouw met haar blonde haren voor de snackbar in elkaar geslagen wordt en ik niet begrijp waarom zijn verlangen naar geweld boven het leven staat, en waarom hij zijn teleurstelling en verbittering wil verbloemen met muziek, maar dat ik wel in hem geïnteresseerd ben en daarom de pianomuziek van Ravel wilde opzetten.

Muziek klinkt, twintig maten.

24.

'Waar ben jij dan' Schreeuwt de oude kale man: 'Jij, met je blote naakte meidenlijf, een beetje goochelen met taal, woorden rondstrooiend, en verder het publiek opgeilen met een poedel naakt meisjeslichaam staand in een teiltje met een vaalwit washandje en een citroengeel gebarsten stukje zeep, en dan dat gezever over die verdwaalde woorden in de ruimte. En dan zeg ik tegen hem: dat het zijn woorden zijn, woorden die hij bedacht heeft, dat zeg ik dan, tegen de oude kale man, die naar de naam Xajé luistert, dat alles wat hier gebeurt, elk woord, elke zin, elke zinsbuiging uit zijn koker komt, en dat ik zijn bedenksel ben. En dat u in uw gegijzelde toestand ook door hem bedacht bent. Waarop hij zegt dat ik op moet houden met projecteren... o ja? En dat hij al zijn seksuele fantasieën uit zijn hele repertoire uit mijn mond zou kunnen laten vallen, als een wilde kolkende rivier en dat ik uitvoer dat wat hij bedenkt, al zijn weerzinwekkende fantasieën of dwanggedachten, dat ik ze slechts

schets, in volle overtuiging hem en mezelf een dienst te bewijzen, zeg het maar, zeg het maar, jij bent de schrijver, de regisseur en ik de actrice.

25.

Dat ik zo nodig wil spelen, nu speel ik en ben ik alleen maar benieuwd waarom de ontroering zo hoog in zijn vaandel staat en waarom je daarvoor muziek nodig denkt te hebben, en ik wist niet dat hij zo kwaad zou worden en ik wist ook niet dat ik met de woorden muziek en ontroering hoogstpersoonlijk op zijn schrijverspik zou gaan staan, en ik wist ook niet dat hij zo heetgebakerd zou zijn, zo snel aangebrand, omdat het hele fenomeen ontroering me geen reet interesseert, dat hij op kan flikkeren met zijn betweterige pedanterige meninkjes over ontroering, over inleving, over weet ik veel welke theorieën waar theater aan zou moeten voldoen.

26.

Als ik een konijn moet spelen die haar tandjes stukbijt op een tafelpoot doe ik dat. Want ik ben een meisje dat dolgraag toneel speelt en nu speel ik een uit haar schulp gekropen duinkonijn, als hij zegt dat ik dat moet doen, dat ik moet spelen dat ik mijn tandjes stukbijt op een tafelpoot dan doe ik dat, een duinkonijn die haar tandjes stukbijt op een stuk tafelpoot, een volstrekt vurig konijn, een volstrekt hitsig en vurig duinkonijn, een opgehitst heet vurig duinkonijn die in hevige mate naar seks verlangt maar uit pure wanhoop om haar onvervuld verlangen, uit pure frustratie haar tandjes stukbijt op een stuk tafelpoot, dan speel ik dat, want ik ben niet hitsig, dat u dat goed begrijpt, het is de oude kale man die dat bedenkt, ook al moet ik u de indruk geven dat ik dit zelf ter plekke bedenk, dat dat de bedoeling is van dit, maar het is de oude kale man die mij de hitsigheid toebedeelt, die mij een hitsig duinkonijn toespeelt, een hitsig geil duinkonijn dat knabbelt aan een stuk tafelpoot, en als alle mensen dan om haar heen luidkeels beginnen te juichen, omdat het meisje in opdracht van de oude kale man zo 'n mooi hitsig duinkonijn speelt, is dat hetgeen waar naar ik verlang, door een publiek bemind te worden omdat ik zo'n mooi duinkonijn uitgebeeld heb, zo één die vol inleving haar tandjes stukbijt op een stuk tafelpoot, dat is het enige waarnaar ik verlang, erkenning en bijval.

27.

En dan klinken de woorden van de oude man pas echt venijnig: dat het juichen alleen maar voort komt uit de grauwe middelmaat, naar boven gewauweld uit de grauwe putten der grauwe middelmaat, en nieuwe grauwe middelmaat om zich heen verzamelend, om het te koesteren, omdat deze mannen kunnen beschikken over middelen om de grauwe middelmaat in

stand te houden, onder het mom dat ze de veilige kust van de kunst wel kennen, maar ondertussen doodsbang zijn voor welke kunst dan ook, want dat het beter is, zeggen ze, om onderweg te zijn dan te landen en weer opnieuw bedenken ze constructies om hun posities te handhaven en te verbeteren, en alles wat zijn nek uitsteekt maar niet behaagt, moet snel naar de randen van de grauwe middelmaat om daar snel een roemloze dood te sterven, de mannen van de grauwe middelmaat bezoeken elkaar en vereren elkaar in syndicaten of conventies of andere dubieuze clubjes met nare namen, waar ze de dienst uitmaken en bepalen wie er wel of niet mee mag doen met hun grauwe middelmaat, zolang hun persoonlijke inkomsten maar safe gesteld zijn, kunnen ze nog wat rond vergaderen en rondbellen, en gezamenlijk wedijveren in hun grauwe middelmaat wie er mee mag varen in hun grauwe middelmaat en wie niet, de paniekzaaiers, en iedereen maar beloven dat het wel marcheert, maar u weet net zo goed als ik dat het eerder kwijnt, de in de war zijnde eindbazen, die dan voor de zoveelste keer de koppen bij elkaar steken, om het overheidsgeld te verdelen, die hun geld verdienen met de koppen bij elkaar te steken om overheidsgelden te verdelen, en het geld opnieuw te verdelen, om lijstjes te maken en nog meer lijstjes met cijfertjes te maken en te controleren en wie er afvalt, valt er gruwelijk vanaf, zo werkt het nu eenmaal roept de eindbaas die er het meest aangelegen is dat de andere eindbazen zijn handjes vasthouden, en ook de dolende bestuurders die de eindbazen ontvangen aan hun barretjes, om opnieuw het overheidsgeld te verdelen, snel, voordat de eindbaas zelf van het toneel geflikkerd wordt.

28.

En nu kakelen de stadslakeien er pas goed op los, en de een na de ander belooft de geldverstrekking gouden bergen en nu toveren ze en goochelen ze met getallen, en roepen schimmige samenwerkingsverbanden in het leven om met getallen de machtshebbers zand in de ogen te strooien en ze trakteren de machthebbers op etentjes als echte hedendaagse parvenu's, gouden bergen belovend, toverend met getallen die binnen de kortste keren alweer achterhaald zijn, maar nu moeten ze overtuigen en nu horen de eindbazen bij een heuse maffia, maar ze slapen er niet minder om en als het hen te pas komt steken ze met het grootste gemak om het even welk mes dan ook in elkaars rug.

De oude kale man en het meisje zetten één voor één een metronoom op het toneel, naast elkaar, honderd stuks, elke metronoom tikt in zijn eigen tempo. Als de laatste metronoom gestopt is, stopt de tekst. Het is een compositie van Georgie Ligeti. Poème Symphonique(1962)

<https://www.youtube.com/watch?v=QCp7bL-AWvw>

29.

En nu telt iedere tik, en iedere tel tikt droog, als droog hout, en niet alleen iedere tel tikt als droog hout, veel meer tellen tikken als droog hout, en soms tikken wel meer tikken per tel als droog hout, en soms klonteren de tikken samen, en soms klinken ze samen, de droge houten tikken en dan is er ineens een tros tikken, een tros droge houten tikken, en soms passeren de droge houten tikken elkaar en soms halen de tikken elkaar in en elke tel tikt en telt, en nu zijn de tellen niet meer te tellen en de tikken ook niet meer te tellen en de tikken klinken nu samen als een woud van tikken, en alle tikken worden als een stroperige ruis als druppels op een houten dak van een houten huis, alsof we schuilen onder een houten dak van de veranda van een houten huis, u en ik samen met de oude kale man schuilend onder een houten dak van de veranda van het houten huis, schuilend voor de doortikkende tijd, alsof we door te schuilen voor de doortikkende tijd ons even kunnen verlossen van de dwanggedachte sorry te willen zeggen, omdat alle woorden, hier zo achter elkaar in de ruimte geslingerd, overstemd worden door de droge houten tikken en dat die woorden een sorry behoeven, omdat de droge houten tikken ons bevrijden van de dwingende gedachte sorry te willen zeggen, sorry, omdat de wroeging over wat er hier gezegd is nu aan het groeien is, omdat de openhartigheid die wij hier met u gedeeld hebben nu ineens omslaat in een wroeging, of beter gezegd een verzengende spijt, omdat de openhartigheid die wij met u gedeeld hebben langzaam evolueert in schaamte en dat mijn openhartigheid zich evolueert in een wroeging en om daarvoor te schuilen ben ik blij dat de dichtheid van de tikken, en de verschietende massa, mijn wroeging overwoekerd, en omdat ik samen met u en de oude kale man me verschuil op de veranda van het houten huis, hoop ik dat de opkomende wroeging naar de achtergrond verdwijnt en dat u niet denkt dat er van u enige wroeging verwacht wordt, niemand verwacht van u dat u door wroeging overvallen moet worden, omdat de kluwen tikken u nu alleen maar aan wegtikkende tijd doet denken en er niets van u verwacht wordt, het enige wat de wegtikkende tijd van u verwacht is dat u adem haalt en dat u nu niet gaat denken aan alle laffe handelingen die u in uw leven verricht heeft, en dat u nu niet gaat denken aan al het verraad dat u met het volle verstand gepleegd hebt en dat u nu niet gaat denken aan de wroeging die u daar over zou kunnen hebben, wroeging als een rimpeling in het duistere water van een diep verscholen bewustzijn, waar al uw wroeging ligt opgeslagen, en dat u nu niet gaat denken aan de schaamte over dat verraad en aan de moed waar het u aan ontbreekt om sorry te zeggen, en dat deze wegtikkende tijd uw wroeging mag overschaduwen, en u ontslaat van uw verstikkende onvermogen om sorry te zeggen, en u tegen u zelf moet liegen, omdat het steeds groter wordende schuldgevoel u nu kwelt en uw steeds grotere wroeging u uit uw slaap houdt, maar dat u het niet over uw hart kunt verkrijgen om sorry te zeggen en dat u daarom uzelf in slaap moet sussen

met de gedachte dat u een goed mens bent, en de wegtikkende tijd u troost en u vraagt om uw groeiende onrust over uw kwellend schuldgevoel niet groter te maken, maar met elke tik bent u weer een tik verder van dat wat u kwelt, van dat waarover u u schaamt, over dat waarover u niet in staat bent sorry te zeggen en weer bent u een tik verder van dat waarover u geen sorry durft te zeggen, met elke tik, en alle tikken samen versmelten tot een verschietende massa die u steeds verder brengt van het moment waarover uw wroeging gaat en waarover u niet in staat bent om sorry te zeggen.

30.

En als we de tijd niet kunnen tegenhouden, vraagt u zich af of de tijd u zal vergeven, of een alles uitwissende tijd een vergevende tijd zal zijn, zodat we eindelijk rust vinden omdat het één en ander is uitgewist en het uitwissen maakt dat er niets gebeurd is, want met het uitwissen van het één of ander, is het misschien niet gebeurd, en dat wat niet gebeurd is daar hoeft u ook geen sorry voor te zeggen of wroeging over te krijgen, want sorry zeggen en wroeging krijgen over geen waargebeurde gebeurtenissen heeft geen bestaansrecht, dus mocht u overvallen worden door een pijnlijke wroeging over iets wat niet gebeurd is, kunt u beter de wroeging onverrichter zake naar huis sturen, want wroeging over iets wat niet gebeurd is, is oneigenlijk en onterecht en dan hoeft u ook geen sorry te zeggen, en de oude kale man hoeft ook geen sorry te zeggen, tegen niemand en nu vertragen de tikken, en nu lijken de tikken een einde aan te kondigen, de droge houten tikken dreigen op een einde af te stevenen, zodat de stilte tussen de droge houten tikken steeds groter wordt, als de stiltes tussen druppels op het houten dak van de veranda van het houten huis waarin we wilden schuilen om een allesomvattende wroeging te doden. De stiltes tussen de droge houten tikken worden steeds groter en nu weten we dat wat er gebeurd is nooit gebeurd is, en dat dit nu alleen maar een rimpeling is in het duistere water van een diep verscholen bewustzijn, en u alleen deel uit maakt van dit wat hier gebeurt en een rimpeling veroorzaakt heeft, omdat u hier bent, en getuige bent van dit, een rimpeling in het duistere water van uw diep verscholen onderbewustzijn, en dat u heel eventjes heel dicht bij die rimpeling bent geweest, en dat deze rimpeling een soort waarheid was, en dat u nog nooit zo dicht bij dat soort waarheden bent geweest en dat 'dat soort waarheden' u bevrijden van welke wroeging dan ook, zo dicht bij de waarheid van u zelf zijn geweest maakt alleen maar dat u nu zou willen huilen, stil en bevrijdend in de steeds grotere stiltes tussen de droge houten tikken die bijna ophouden met bestaan, zodat er op een zeker moment geen enkele tik meer is en er niets meer gebeurt en er alleen nog maar stilte is en u en ik en de oude man zonder woorden, zonder taal, zonder wroeging over dat wat er nooit gebeurd is stil zijn in een stilte zonder taal, in een stilte zonder wroeging, in een stilte zonder woorden, zonder geluid, zonder een enkele tik, als de laatste tik geklonken heeft is er

een stilte die alleen van u is, een stilte waarin ik niet meer besta, omdat ik alleen uit woorden besta en de oude kale man ook niet meer bestaat omdat de oude kale man ook slechts uit woorden bestaat en dan behoort de stilte aan u, als de laatste tik geklonken heeft ontvangt u van mij en de oude kale man de stilte die aan u behoort, het is het enige wat we u nu nog kunnen geven een stilte zonder wroeging, een stilte die aan u behoort, een stilte waar u de eigenaar van bent, een stilte die u alleen kan doorbreken, hier is uw stilte.